RAUDONASIS ROJUS

"RAUDONASIS ROJUS"

I

Su naujų laikų didvyriais,
Ilgai avinus ganiau...
Šiandien lyrą į satyrą
Aš jų garbei išmainiau.
    Ne rūdiką vyrai rovė,-
    Vertė valdžią iš šaknų.
    Ilgai grūdosi prie lovio
    Daug valdovų ir tarnų.
Lipdė laisvę ir lygybę
Ant sulūžusių tvorų.
Rėkė "bačkon" įsilipę
Iš rytų ir vakarų
    Vienasiūlę "rasė grymą",
    Kitas ramstė kolkozus,
    O kaimietis plikę kąsė
    Ir šnairavo į visus.
Šitas baltas, tas raudonas,
Trečias rudas. kaip korys,
Jeigu krukstelė bekonas,
Tai subėga visi trys.
    Su viskuo tau atsiduoda
    Jie su kūnu ir dūšia,
    Bet pripuolę prie aruodo-
    Ir tu sėdi jų maiše.
Pasodina žmogų pupų
Ir nespėjo pašidžiaugt,-
Vienas plėšia, kitas lupa,
Trečias tempia dar godžiau.
    Žiūri kaimas susigūžęs
    Į protingus ir kvailus,
    O čia vėjas nuo bakūžės
    Baigia plėšti kūlelius.
Kai reikėjo, kaimas ėjo
Kas su klumpe, kas - batu...
Neturėjo jie idėjų
Nei raudonų, nei baltų...
    Kaimas tyli.Kaimas mąsto
    Savo Lietuvą karštai.
    Kur cilinderiai su dryliais,
    Ką žiūrėjo iš aukštai?
Kupstas apvertė vežimą-
Rusas-valdžią Lietuvos.
Vėl susėdo vyrai žymūs
Gerti valdiškos kavos.

Inv. 157

LKP CK Partijos Istorijos Instituto Biblioteka

II

Purpia vieškeliais tačankos
Su raudonom vėliavom.
Iš tačankų kyšo rankos
Su mongoliškom galvom.
Stovi kaimas be kepurės
Ant žaliuojančių laukų.
Iš tačankos:"Dai zakūryt!-"
Moja rusas su štiku.
Kamas čuda rusui kapšį
Ir apžiūri išilgai,
Ir, pamatęs kiaurą krepšį,
Klausia:"Kas jūs? Ubagai?"
-Ne, kuloke, mes kitoki,
Mes iš rojaus pomatai!
-Na, tai ko gi jūs sunokę
Ir apaugę ašutais?
-Kąip ten klojas jūsų rojui?
Ką jūs graužiat? arbūzus?
Kas jums kojas suviniojo
Į šmeruotus abrūsus?
-Ne abrūsai, značit, bintai.
Pažiūrėk, kas per gija!
Tokius moka pagamint
Tik tarybų šalyje!
Mes mašinom pagamintam
Ir diržus, va, dėl krepsių,
Ir vižitą brazentinį,
Ir gerybių panašių...
-Ir vizito, žiū, jūs turit!
Aš tai šitokio neturiu.
Šen, užkasime, va, sūrio,-
Atnešė pavakarių.
-Čia yra ir sūrio, drauge-
Kaimas skabo šalpusnis.
-O pas mus ant medžių auga,
Tik truputį didesni.
Na, o kam jums šitie kūjai
Ant kepurių?Kad baisiau?
-Laikom kūjus dėl buržujų,
Na, o piautuvus tai sau.
Piaunam viską, ką sutinkam,
Užsimojam ir iš syk,
Kai nerandam šeimininkės,
Tai išpiaunam ir žąsis.

Rėžiam galvas, kas bebūtų-
Kalakutas ar viešta!
Kam kišenius įsipūtęs,
Mes sutvarkome ir tą.
    Mes įžiūrim be balamų,
    Rublį mokame niujaučti,
    Nemešiojam mes kišenių,
    Nes jau žinom, kad išpiaus.
-Na, o kas tie pre buržujai,
Jei kiekvienas, ne tik tu,
Jiems nešiojate po kūjį
Prisisiuvę prie kaktų.
    -Kas buržujai, nežinojai?
    Tie, kur turi lašinių,
    Bintais kojų nevinioja,
    Bet "mandriai" - su veltiniu.
Turi avį, turi paršą,
Ir kiekokios "prabangos",
O tas paršas orą teršia
Mūs tarybų sąjungos.
    proletarai-vegetarai,
    Jie naikina kiaulides.
    Visą rojų išieškojus,
    Kiaulės kriuksant negirdės.
-Na, o kaip šinauti einat?
Kaip, sakysim, rugius?
-O, mes viską su kombainais,
Jie ir kulia pradalgiuos.
    Kulia, kepa ir suvalgo-
    Čia nelieka mums bėdos.
    -Tai, vadinas, jūs be dalgio
    Ir be duonos vėsados.
Kad be duonos-nieko naujo,
Bet gi "semečkų" kalnai...
Gauni saują ir kariauji
Už lygybę amžinai.
    O arklių?-Arklių tai buvo,
    Bet reikėjo juos užkast.
    Varpėm žemę su kastuvais
    Ir sėdinam "kartoškas".
-O "gazietos" kokios, ponai
Risavotos, su dažais?
-Kaip tai kokios? Tik raudonos
Ir su žydu abrozdais!

Tupdom Stalimą pirmiausia,
O toliau- jo giminę:
Beriją su Kaganausku
Iš kairės ir dešinės.
Dar toliau- "daiom" virš plano
Rezoliucijų, laiškų.
Su "farfaikom" sėdi panos
Iš kolkozų, fabrikų...
Kartais būna ir artisčių
Su blakstienom perilgom
Ir kitokių moterysčių"
Su apykalėm nuogom.
Atverti iš kito šono,
Papaišyta vėl gražiai,
"Merikonai" ir japonai
Muša liaudį su"Ruže"
-A, japonai"Macios" turi:
Pats kariavęs ten esu.
Jie kepurėm Port Artūre
Tąsyk sumušė rusus.
Kas tas Stalinas, ar caras?
Ar koks popas jus, ar ką?
-Kur tau caras, komisaras!
Toks su ūsais, su "bliuska".
Vertė sostą Nikalojaus
Jie su Leninu abu,
"Liaudues priešus"nukoroję
Žemėn kasė be grabų.
-E, tai . regiė, tas gruzinas
Senas rusų duobkašys!
Tai ir mums jisai,vadinas,
Padų švelniai nekasys!
Kur jis sėdi?- Kremliaus bokšte
Ir su ponais dideliais,
O mes vežam jam "kartoškas"
Ir kišeniais , ir arklais.
-Kam jūs vežat? -Kaip neveši?
Kas tik buvo atkaklus,
Tas Donbase anglį kasa
Arba Volgos kanalus.
Šičia Stalinas tai greitas
Ir vagonų turi daug.
Kad nereiktų pėsčiam eiti
Jis pavėžina...Palauk.,

Greitai viską sužinosi!
Aš ir aiškinu, va, tau,-
Kaimas sunkiai nusikosi
Ir atsako:"Supratau".
-Ne, jūs mūsų nežinojot:
Kaš tik žino, tie visi
Smarkiai ploja ir dėkoja,
Kad paliko nors basi.
-O pas mus tai ko taėjpt?
-Aišku, tverti kolchžus.
Jūsų sviestą vežt į miėstą
O jums -siųsti arbūzus.
-Kaip jūs tveriat tą kolchozą?
-Pamatysi, kaip išeis...
Viską atimam iš "rozo"
Ir paleidžiam su krepšiais.
Laužom, škinam ir naikinam,
O kai nieko nebėra-
Tai po lygiai padalinam
Ir sušunkame :"Ura!"
Tai lygybė ir brolybė -
Tokia laukia ir tavęs.
Ko šnairuoji, jei goruoju
Nesutiksi, tai išveš.
"Nekultūrna" šitaip, žinot,
Su veršeliais užsiimt.
O kolchozuos būna kinai,
Radijušai su ausim.
Paarėsi porą metrų,
Kolei traktorius sugeš,
O paskui,brolau, "tijatrai"
Pilvą pančiu - negurgės...
Kiurksom kine visą laiką
Su žiemniais kailiniais.
Kai užgroja balalaika,
Mes - kazoką užkulniais!
Grįžę runkelio pagraužiam,
Jeigu būna per mažai,
Tai pilvais tiktai pašliaužiam,
Už kolchozo - ir daržai...
Sargas miega, sargas knarkia,
Ir nemato partija,
Tai į priekį - už agurką
"Maladaja Gvardija".

Taip gyvuojam ir gyvuosim
Mes kolchozuos be vargų,
Šiaudų ryšiais susijuosim,
Kai neturime sagų.
    Partija - tai žydo manas.
    Še, tau vienas pavyzdys:
    Kas tik tavo, tai ir mano,
    O kas mano - neklausyk!
Kas nuklausė šito šūkio,
Duodam laisvas tam rankas,-
Išvaduojame nuo ūkio
Ir nusiunčiam pas meškas.
    Ten jis šventas, lyg Pranciškus,
    Ir sovietam nuolaidus,-
    Nes maitinam eglių šiškom
    Arba čiulpia tik ledus.
-Ak, jūs šitokie, tad žmonės
Varinėjat, kaip avis...
Pasakysiu savo žmonai,
Tai su šluota jus išvys!
    -Ko ti šoki, neygyliau,
    Ir, bendrai, nesididžiuok:
    Kas netyli, tą su "yla"
    Mes atremsim - ir važiuok...

-Tai tu šitaip už tabaką
Ir už sūrį man, regiu!
Traukia, Azija, iš tako,
Ba, kad vošiu su dalgiu!
    Atsirado "sątvarėjai",
    Negirdėjau panašių...
    Galit eiti susidėję
    Savo "rojų" į krepšius!
Neškis drąsiai susirinkęs
Ir laimingus kolchozus!
Ark po metrą ir teatre
Graužki savo arbūzus!
    Nesulauktum, kad mūs sviestą
    Tau, lyg molį, be kovos!
    Kol pasieksi savo miestą,
    Liks ne vienas be galvos!
Nežinojo mūs tėvynė
Ir geriau, kad nežinos
Ne kultūros brezentinės,
Ne lygybės alkanos.

Jei tarp mūsų kas įvyko,
Susitaikysim vėliau,
Bet prieš pliką bolševiką,
Nusilenksim, pagaliau!
-Ką? Pas mus menka kultūra?-
Rusas išplėtė akis,
-Tai dėl ko mes visko turim
Gerbiamasis , atsakyk?
Tik pasmus tu visko gausi!-
Rusas krutina rankas
Ir po antį pasirausęs,
Piktas išima kažką.
-Tai,turbūt,jau "liaudies priešą"
Iš kolkozo pagavai?
Tai iškelk į saulės šviesą...
Rusas kaista ružavai.
Nepasakęs ne "sudiev",
Jau kad movė per kupstus...
Kaimas stovi gale pievų
Ir dūmuoja:"Kas čia bus?"
Grįžo stikas politrukas
Iš lietuviškų laukų
ir, prie Kauno apsisukęs,
Pagrūmojo su štiku.

III

Sudarysim "liaudies seimą"
Iš kišenvagių kelių
Iš "veikėjų", kurie kaime
Ėjo krėsti obuolių.
Šaučiai, kraučiai ir mušeikos
Nuo statinių prakalbės,
Ir nuo šitokios "jačeikos"
"Liaudies priešai" asudrebės.
Prasigėręs žurnalistas
Per "gazietą" užduduos
Ir už bloką komunistų
Pirmas balsą atidvos.
Iš visų kampų sušluosim
Diversantus ir kekšes...
-Kelkit kumštis - nufilmuosim-
Demonstracija išeis.
Iliustracijai surasim
Vieną kitą iš "vadų"
Ir pravesim žydų masę
Iškilmingu paradu.

Reikš žydeliai liaudies valią
Tam, kur liaudies nebėra.
-Ar sutinka visa salė?-
-Taip, sutinka!-Tai "ura!"
Nesutikite nors vinas-...
Tuoj pajudinas už pečių...
Žiba durtuvai pasieniais
Ir ieško panašių.
Supl anavo, padiktavo
Ir komedija baigta.
Greit į Maskvą išvažiavo
"Vyriausybė išrinkta".
Draugas Stalinas pasiūlė
Prie atvėsusios kavos
Savo saulę ir mėnulį
Tamsiai liaudžiai Lietuvos.
Ir Paleckis, susidėjęs
Juos į švarko kišenius,
Neša Stalino idėjas
Atsargiau, kaip kiaušinius.
Taip, dalykas baisiai rimtas,
Tu sovietų nžžinai:
Gali dovanas atimti
Jų "juodieji katinai".
Sergėk, Bieve, jei sudužtų,
Ar atimtų pakeliui,
Jie nerastų savo gūžtų
Be raudonų spindulių.
Kai su saule bolševiaki
Parvažiavo iš Maskvos,
Su gėlėm juos pasitiko
Penki žydai Lietuvos.
Užgiedojo apie "rojų"
Ir po vieną ir choru,
Lėgi kaklo priraitoję
Buržuazinių dešrų.
-Braukim himną, vykim Vytį
Laukia didelė kova!
Reikia kūjį nupaišyti,
Kad bijotų Lietuva!
Visus "maliorius" surinko
Piešti galvas rabinų.
Nusilupo siemų tinkos
Nuo ūsotų Stalinų.

Rėkė šūkiai ir plakatai
Apie laisvės nuostabias,
O mongolų automajai
Varė žmones į duobes.
    Privažiavo politrukų
    Ir pradėjo ąiaudį šviest.
    O lietuviui oro trūko
    Nuo sugedusios žuvies.
Nes kiekvienas taip ir dvokia
Tuo "karališku" kvapu
Ir visi tą patį suvokė
Su tarybiniu snapu.
    Skaito Leniną ir Marksą,
    O, žiūrėk, išeidami
    Jau prie mėsininko garkso
    Ilgą eilę rydami.
Perka kašėm ir pintinėm
Ir paaiškina tuojau:
-Pas mus kampiai tik medinai,
Čia kitokių užėjau.
    Žėrė "šmerą", kur surado,
    Kilogramais ir dėžėm.
    -Tai turėsim marmuledo
    Ir nusiųsim giminėm!
Su žinivo tonu renkas
Laikrodėlį, kur užeis,
O "budelninką" ant rankos
Pasirišęs išdidžiai.
    Kai į Lietuvą atvyko,
    Rūkė kamblį, "karački",
    O dabar jau bolševikai
    Ir cigarai per menki.
Vaikšto komisarų damos
Su veltiniais be kulnų,
O alėjoj liepos šlama
Ir vis klausia kaštanus:
    -Kas jas šitaip ir apauna
    Ir užmauna veltinius?
    Dar nematė mūsų Kaunas
    Tokių damų prakilnių!
Apie grožį jų gražuolės
Nusimanė neblogai,
Nes vitrinose prapuolė
Politūros ir dažai.

Plačią nosį nupudravo,
Lūpas užtepė storai.
Kur praėjo, ten garavo
"Vienos" rožių stagarai.
Susirinko į teatrą
Su chalatais apverstais
Virstinedavę iš batų
Su kulneliais per aukštais.
Su vėduoklėm nosį šairpė,
Žiovuliavo,kaip namie.
Dekoltes plačiai iškirpo
Ir "pataisė ramone".
-Mesginėlį jei pakreiptum,
Ar nebūtų įdomiau?-
Ne,Brangieji, porą laiptų
Nusileiskim dar žemiau.
Gal tada teatras visas
Kreiptų dėmesį į mus? -
-Iš tikrųjų pataisysim,
Kai sugrįšim į namus.
Na, bet baikim.Mes pamatėm
Kad atrodo neblogai
Ir Maskvos aristokratai,
Ir bintuoti jų draugai.

IV

Reikia langus uždaryti
Ir kalbėti dar tyliau;
Jei išgirstų, kito ryto
Nesulauktumei, brolau.
Rusų ausys puikiai veikia
Akys irgi, kaip šeškų.
O, kai keikia, tai jau keikia-
Kaip iš "bačkos" be lankų.
Lig dangorėžius pastato
Iš aukštų keturių
Ir "ornamentų" išrado
Iš tikrųjų , įvairių.
Čia tai mes jau atsilikę
Ir dėl to nenuostabu,
Kad užleidžiam bolševikam
Pirmenybę be kalbų.
Ne tik keikia, bet ir veikia
Raudonodžiai pamažu,
Nes ne kartą nusivaikėm
Nuo palangių su ražu.

Viską sekė suktos akys.
Viską užvertę bylom.
Kur sustoja dviese šneka,
Trečias ryja patylom.
    Laisvę matėm, laisvę skaitėm
    Tik plakatuos pakelėm:
    Žydų pieštos lietuvaitės
    Saliutavo su gėlėm.
Šypsos kumščiai plakatuos,
O namuos kita daina:
Trūksta rato, trūksta knato,
Nori - žibink balana.
    Dovė žemės, davė " rojų"
    Ir ant sienų, va, tave
    Dar su ūsais nutepliojo ,
    Kad laimingas, nam ve...
Nėra rąstgalio nei vieno
Ir ką nori, tą daryk, -
Rinki šiaudus nuo rugienų
Ir seklyčią pastatyk.
    Pasikartų su tuo "rojum"!
    Visi rėkia tik "ura!"...
    Koks čia rojus,pagalvojus,-
    Kad ne druskos nėbėra.
Mano boba paikaišė...
-Aš sakiau, tu nežiūrėk:
Kol sulauksim jų ragaišio,
Tai ir dantys išbirės!
    Šaukia, rėkia:"Visko turim!"
    O pažiūrai, net graudu...
    Turi kūjį ant kepurės
    Su nusmukusiu kuodu.
Mitinguoja, rankum pliauški
Ir dainuoja "katiušas",
Mūsų sviestą ryja šaukštais,
O mums veža tik vyžas.
    -Jau matyti, kad, brolyit,
    Nieko gero neišeis:
    Arba reikai juos išvyti,
    Arba eisim su krepšiais.
Jei mažiau, tai griebtum dalgiais
Ir neliktų jų žalčių,
O dabar...- ir kaimas žvalgės
Į pasienį vokiečių...

Mitingavo politrukai,
Kėlė valdžią lig dangaus,
Bet pamatė, kad bus striuka,
Kad lietuvio neapgaus.
    Pikta rusui pagalvojus:
    - kokia liaudis čia akla!
    Mes jai sakome, kad rojus,
    O jie gina, kad pekla!
Aiškiai matotė, į Vorkutą
Jus pavežinti reikės;
Kai atliks tenai "pakūtą",
Ką sakysim - tą tikės.
    Ir pas mus tokių "pagonių"
    Žinot, buvo nemažai...
    -Rojum nėtiki? Malonu... -
    Įsitikink paprašai.
Nusiunti pas Abraomą...
Jei negrįžta, tai žinai:
Būna rojui ir įdomu,
Kad negrįžtą amžinai.
    Mes nusiųsim ir jūsų,
    Kiek tik rasim "neviernių",
    Nes ką veiks "pamaldūs" rusai
    Su lietuviu "pagoniu"?
Kad kelionėj nepaklystų
Ir nedrįstų "nusidėt",
Ainiolėliai MVD - istai
Pasisiūlo palydėt.
    Taip užplūdo visas kraštas
    Raudonaisiais angelais
    Ir pradėjo žmones vežti
    Ir mašinom ir arkliais.
Verkė žemė, verkė vėjas,
Krūpsti žvaigždės virš nakties,
Savo žmones palydėję
Į kelionę pražūties.
    - Kur jūs einate, sugrįžkit! -
    Tiesia obelys šakas.
    Drumščia vėjas žalią mišką -
    Vėjai tariasi kažką.
Vėjai baras, vyrai taras,
Bet kai kartą susitars -
Išvaikys gaujas "smirduolių"
Ir jų naginės apars.

Kaimas rinko iš palėpių
Aprūdijusius ginklus
Ir su šakėm raistuos slėpės:
Kaimo keršta atkaklus.
    Amžių amžius miškas drąšiai
    Dengė vyrus Lietuvos,
    Kai ne mienas "raudonasis"
    Grįš ir šiandien be galvos.
Jei į mišką jūs įžengsit,
Mes įspėjam, kaip bebūt,
Su graborium jau iš anksto
Susitarti dėl grabų.
    Nesuspėjo "nabagėliai"...
    Mūs pakeisti jų meškom...
    Vieną rytą atikėlę
    Žiūrim - bėga "basikom".
Bėga bintus prisimynę,
Tiesiai verčiasi kūliu,
Nešas saulę stalininę
Su raudonu mėnuliu.
    Kas prie raisto pasimaišė,
    To lietuvis nepaleis...
    Už raudonąjį ragaišį
    Kūlė rusą spragilais.
-Še, už peklą, še už rojų,
Už tarybų arbūzus! -
Ir suploję pakartojo:
Už vyžas ir kolchozus!...
    Laksto rusai po paprūsę
    Partizanai jau Kaune.
    "Lieku va, Tėvynė mūsų"
Gieda radijas kalne.
Būtų priedų dar atskaitę,
Bet pažiūrim - vokiečiai! -
Brač, rankoves atsiraitę,
Žengia Rusijon stačiai.

V

    Stovi kaimas susirinkęs
    Prie plentų ir pakelėm.
    Visas kraštas pasitinka
    Naują vilką su gėlėm.
- Bravo, vyrai! Man patiko!
Kas jie - priešai, ar draugai,
Bet jei muša bolševiką,
Aišku daro neblogai.

- Tik per daug jau pasipūtę! -
Kaimas pastebi staiga
- Lyg "poliakų" kalakutai,
Burbuliuoja kažin ką...
    - Toks jau jų, brolau, "natūras" -
    Nosį riečia per aukštai,
    O kai įpila į skūrą,
    Ima rėkti, kad prastai.-
Šiaip jau liko seni rėmai,
Nes germanai jau išsyk,
"Tėvą" Staliną ištrenkę,
Įsodina "Hitler Sieg".
    Kūjis, piautuvaš prapuolę,
    Bet, pažiūrim, vėl blogai:
    Su blauzdikauliais, kaukuolė,
    O nat svastikos - ragai.
- Kam tie kaulai?Tik ant aoto
Bonkų šitokius mačiau.
Tai tur būt, kad nusigąstum
Ir vergautum vokiečiams?
    Vėliava ir vėl raudona,
    Tik viduj balti lopai:
    O ant lopo, lyg drakonas,
    Rėpso ženklas įkypai.
- E, brolyti, nieko gero-
Reik su tokiu atsargiau...
Kaimas grįčią užsidaro
Ir atsikvėpia lengviau.
    Bet neilgai atsiduso.
    Klauso - beldžias vistiek.
    Įsirito storas prūsas:
    - Mutter, Butter!Bauer,Speck!
Tuoj užrašė karvę, avį,
Storo parkerio galu
Ir pareiškia: išvadavom
Nuo raudonų vabalų.!.
    - Nuo raudonų...Ačiū,pone ,
    Bet užleidotė rudais...
    Gal ir šitie.kaip mongaėai,
    Su tokiais plačiais žandais?
- Taip, žandikauliai atsparūs,
Tuo negalim nusiskųst:
Valgom tiesiog hektarais,
Taigi rašome laukus.

Prūsas, viską susirašęs,
Pasitaisė akinius.
- Ryt atneši sviesto kašę,
Kitą dieną - kiaušinius.
    - Štai, kaimyne. ir pasaulis,
    Ten - rytai, čia - vakarai...
    Pasikeičia, kaip dvi kiaulės,
    O tu neški kibirais!
Šitas - laisvę, tas - lygybę,..
Pasikartų, po velnių!
Nes abu įsikibę
Tik į paltį lašinių.
    Dirbau, - šnekasi kaimiečiai,
    - Anksti kėliau ir guliau...
    Kad užspringtų kur akėčiom
    Jie abu pagaliau!
Baigia klėtyje susemti
Ir peliuškas ir vikius...
Ir, sudarę "arbitsamtus",
Gaudo vyrus po laukus.
    Vietos rinktinę sukūrė
    Apginklabė - gintis leis .
    Apginklavo visą būrį
    Dviem "ventopkėm", šoviniais.
Ir šnairuoja į lietuvį
Pro visų langų rėmus:
- Jei pridėsime po šūvį,
Tai, tikriausia, jie į mus! -
    Lenkams šovinius vežimais
    Ir dvejoja, kas čia bus,
    Bet lietuvis lenką ima
    Ir be šūvių į glėbius.
Ir germanai nusigando:
"Apginklavom ne laiku!"
Griebia Rinktinę už sprando,
Bet lietuvis į miškus.
    Miškas - tėviškė antroji
    Nelaimingos Lietuvos.
    Miškas Lietuvą globoja
    Ir priglaudžia po kovos.
Vėl miške lietuvis tyko,
Laukia progos geresnės,
Ir germaną bolševikai
Atgenioja per pusnis.

Atgaivino dėdė Samas
Raudonuosius tironus,
Šėrė mėsą kilogramais,
Ir uždėjo pagonus.
"Diginalo" uniforma
Ir žvaigždutės ant pečių...
O konservų - tai be normos,
Tik "ura" ant vokiečių!
Klausia Samas:"Kaip konservai?
Už arbūzą gal gardžiau?"
O mongolui seilė varva:
-Vienas Tilžę sudaužau!
Karšta. Vasara? Rugiapiūtis.
Sunkai supasi kviečiai.
Jau ne tokie pasipūtę,
Žiūrim grįžta vokiečiai.
Pralaimėjot, vyrai,"kryge!"
"Mutter, Butter" ir "Kaput",
Du prūseliai atsilikę
Šaukia vištą:"Put - put - put..."

VI

Atsikėlėm vieną rytą
Ir pažiūrim : vėl draugai!
Dėvynė tačanką rita
Per kalnelį išilgai.
O kiti tuoj į kamarą,
Grabalioja po rėčiu
Ir puodynę atsidengę,
Šaukia:"Ieškom vokiečių!"
Viską išvertė, iškratė,
Rijo godžiai ir piktai,
O pipirų saują radę
Rėkė:"Vokiški šratai!"
- Tu, vadinas, fašistas?
Tai nuūriaut su pamatais!
Kiek iššaudei komunistų
Tu su šitokiais šratais? -
Verkia, aiškina bobelė,
Neša sriubą su lėkšte.
Rusas stumia ją į šalį
Dešimts metų! Jai užteks!
-Tu neaiškink,..Mes patyrėm...
O prieš ketverius metus,
Ar ne šitokiais "pipirais"
Tu man paršovei autus.

Ar atsimeni, kaip dūmėm
Mes iš jūsų Lietuvos?
Tai tada kiekvienas krūmas
Į mus šovė nuo kalvos!
Šiandien šitaip susitarsim:
Kad lietuvis būs ramus.
Visą Lietuvą pakarsim
Ir nugrausime namus.
Mes sutvarkėm milijonus
Svetimųjų ir savų,
Nes mūs kaimuso tik tie žmonės,
Kurie lieka be galvų.
Štai, žiūrėk, pirkia kaimyno,
Ir sodelis, ir tvora...
Mes tuoj ranką užkabinam,
Tik patraukiam - ir nėra.
Tokių technikos "prajovų"
Jūs nematėt niekados.
Žmogus eina.Pykšt, nušovei -
Nė pavojaus, nė bėdos.
Mes kariaujam už lygybę,
Na ir lyginam švariai:
Viską raunam įsikibę,
Viską griaužiam, kaip skėriai.
Trokšta armija raudona ,
"Duokit gerti"...Ne vandens!
Jie be vėdro samagono
Sako, ilgai negyvens.
Bet kur gauti? Nepatogu...
E, su tuo nebus bėdos!
-Tu apkaltink kokį žmogų -
Vis už "šnapšą" išvaduos! -
Pasakyta - padaryta.
Šliaužia rusai keturi.
Žiūri žmogus vieną rytą -
Įsiveržia pro duris.
Ir, surėmė su naganais,
Rėkė: -Kaltas! nežinai...
Tu pavėžinai germaną!
Mums pasakė kaimynai!
Žmogus teisintis dar ima.
Ruskis purto: -Na, greičiau!
Sėsk, buržujau, į vežimą,
Arba vietoj nušaus!

157

LKP CK Partijos Istorijos Instituto Biblioteka

Kitas pašnibžda į ausį:
- Duok, žmogeli, du ligrus!
Kol teisybę pasigausi
Ten ir kaulai tau sugriūs!
Ką darys, žmogelis, neša...
"Kad taip neštų juos velniai !
Už tai duočiau nesiprašęs,
Net braškėtų kailiniai!"
Taip ir šliaužia bolševikai
Kasdienelę per visus...
"Tu germanų pakalikas..."
"Tu kalbėjai prieš rusus... "
Ar tu kaltas, ar nekaltas,
Bet jei ruskiui kur pakliūs, -
Be žmogaus išeina paltas
Ir išsineša tuplius.
Rusai - vagys tobuliausi,
Ir, girdėjau,- kaip išmoks, -
Ne tik skrybėlę, tikriausia,
Jie ir galvą tau pavogs.
Taigi, armija sovietų,
Kaip jau matėm, tobula.
Ir su savo pištoliėtais
Priekin ėjo atbula.
Šaukėm: "Žengiam į Berlyną"...
Atsigrįžo prie Maskvos.
Daug kam kojos susipynės,
Daug kas lėko be galvos.
Žmonės klausia:"Kas čia ádaros?"
Ir neaišku iš tiesų.
Ar bėgimas čia, ar karas.
Ar lenktynės su rusu.
Žiūri gudrūs "amrikonai"
Ir galvoja:"Bus blogai!"
Reikia duoti makaronų,
Kad laikytųsi draugai.
Tėvui Stalinui mašinų,
Tik laikykis, bus tvarka...
Generolui bonką vyno,
O eiliniams - "arielką".
Šitaip armija raudona
Pajudėjo nuo Maskvos
Ir žaibėjo su "pagonais"
"Išvaduoti Lietuvos ".

Išvadavo mus nuo ūkių,
Langus apkalė lentom.
Namuose pelėdos ūkia
Su apuokais pakaitom.
    Išvadavo mus nuo kiaulių,
    Išvadavo nuo kviečių,..
    Pakabino "tėvo saulę"
    Ir po kūjį tieš valščiu.
-Reikia vėliavų raudonų! -
Šaukia žydas su rusu.
Ir cibulių lukštais žmones
-Nukvarbavo "abrūsus."
    Nukvarbavo, pakabino
    Ir sustojo pakalbėt:
    - Man atrodo, kad kaimyne,
    Stovim laisvės pagrabe.
Kur pažvelgsi, ten raudona,
Veršio Stalino galva...
Džiaugas žydam: "Ui, malonu,
Mūsų žemė Lietuva!"
    Ir ne jūsų, ir ne ruskių;
    Pažiūrėsime, kaip išeis.
    Mes dar kartą jus įgrūsim
    Su česnakais ir krepšiais.
Žmogus arė, žmogus sėjo,
Sužaliavo dobilai,
Bet nugriaužė juos atėję
Raudonieji vabalai.
    O kiek daug, lyg tarakonų,
    Pilni krūmai ir laukai.
    Nuo jų asmijos raudonos
    Žmogui šiaušiasi plaukai.
Puola avilius, kaip meškos,
Purto obelis sode.
Kapitonas, tartum šeškas,
Uostinėja vištides.
    Taip vaduoja mus nuo visko
    Ir paaiškina visi.:.
    - Jei, pilieti, nesudriskęs,
    Ne tarybinis esi.
Mes atėjom išvaduoti
Jūs nuo sodų šlamančių,
Nes čia galit pridūmoti
Ne tarybinių minčių.

Jei namelis su gonkelėm,
Sukūrensim ir tvarka,
Nes ir čia susėdę
Sugalvosit kažin ką.
Kam tau namo; kam tau sodo,
Kam tau bičių avilių?
Ne tarybiška i atrodo,
Sunaikinti juos visus.
Po sušalusią bulvieną
Bulvias rinkome tik mes!
Nelygybė!vieną dieną
Turim čia ir jus atvest.
Partija prie šito veda
Ir, tikėkimės,privės,
Kad lietuviai garbins badą
Nusiėmę kepures.
Draugas Stalinas ne durnas,
Turi stalių neblogų.
Jis kasdieną daro urnas
Rinkti valdžiai ubagų.
Mes išdaužėm iš patrankų
Jūsų kaimus ir miestus,
Kad atstatytume "zemliankas"
Ir sodintum kopūstus.
Karves piaunam kasdieną
Ir dūmojam pro ragus:
- Tik buržujai gerią pieną,
Ne tarybinis žmogus.
Mes nuo pieno jau atpratom,
Bus ir jums gal panašiai.
Mes jau trisdešimtį metų
Vandenėlį su koše...
Kam gi atėmėm tau Sartį?
Ir neklauski.Nes drovu.
Reik išmokti žemę arti,
Kaip kolchoze kastuvu.
Ir vaiių taip pat nereikai.
Kam tų vilnų...Paklausyk,
Jūs nešiosit su "fafaikom"
Kaip kolchoznikai visi.
Išdalinom žemę dvaro-
Nuraminom kaip mažus.
Pasidžiaukite, kol karas,
Po paskui - į kolchozus.

VII

- Mes greičiau pabaigti norim.
Na, tai vyrai Lietuvos.
Kas išeisit savanoriais
Tie sugrįšit be galvos.
Jei, sakysim, neiššaudys
Prie Berlyno jus visus,
Tai padėsit grįžę liaudį
Suvaryt į kolchozus.
Ką?Nenorit?Nesutinkat?
Prieš tarybas? Prieš rusus?
Mes čia esam šeimininkai,
Mes išgaudysim visus!
Mes galingi - turim vardą
Ir "pagonų" ant pečių.
Kiek mes veidrodžių suspardėm,
Kiek šudaužėm mes lėkščių!
Kiek sušaudėm su "ružėm"
Spiatų, sofų ir kėdžių!
O kiek vistų mes uzmušę,
Kiek nupešę mes gaidžių!
Visus kaminus išlandžiot,
Na, sakyk, a r ne puiku?
Prieš fašistinius skilandžius
Puolam "priamo" ant "stikų"
Penkiakampė zvaigzdė sviečia,
Kur tamsesnė kamara.
Ir dėl to raudonąrmiečiai,
Greit suranda kur dešra.
Jei kas gintis pamėgina:
Kalakutas ar zmogus,
Piautuvu lik uzkabinam,
O su kuju į ragus.
Toks jau zenklas raudonųjų.
Jeigu eisit su mumis,
Duosim piautuvą ir kūjį
Ir apšviesim zvaigzdėmis.
Kai nueisim prie Berlyno,
Ten, brolyti, ne pas mus...
Kiek ten veidrodžių, kiek vyno,
Vieną gerki, kitą mušk.
Na, tai ruskis ten, lietuvi,
Tu dar taip nekariavai,
Duosim "ružje", duosi šuvį,
Rasi vyno...Ir davai...

-Į Berlyną gerti vyno,
Mušti spintų ir kėdžių...
Drauge, kvaišas tu, kaip maišas,
Nors nekenčiam vokiečių.
Tu raudonas, kaip šetonas,
O tas rudas, kaip šuva,
Kai pakars jus po kaštanais,
Pailsės ir Lietuva.
Tas matuoja nacių nosį,
Žandų kaulus pertvėrė,
O tu verdi liaudziai košį,
Bet suėda partija.
Jūs panašūs, kaip kiaušiniai,
Viena aišku ir svarbu,
Kad kitas tautas sumynę,
Lygiai dvokiate abu.
Prūsą pašaukė valdyti,
Kas tau - Dievas ar velniai...
Ruso laisvė ir lygybė,
Lyg nuskurę kailiniai.
Jei padėtum ant svarstyklių,
Vienas kito neatsvers.
Jūs pasauliui tokie priklūs,
Kad jus kiaulėm greit sušers! -
Bolševikas, kad pasiuto,
Griebė šautuvą staiga,
Bet lietuvis čiupt už tūtos. -
-E, tai šitaip jūs, draugai! -
Mes ne žydai, neisim patys
Ir negulsim į duobes...
Maza turim automatų,
Bet atimsim iš tavę.
Neprieisi tu prie miško,
Baigta! Savo pasakiau...
Daug rudųjų ten ištiško,
Raudonųjų bus dar daugiau.
Nekariausim už arbūzą
Ir už Stalino krepšius,
Nevarysi, ne, tu mūsų
Į skerdyklą, kaip veršius.
Kol nušausi mus vieną,
Šimtas kojas čia padziaus.
Dar ne greitai "kolchoziena "
Bolševikai pasidziaugs.

Tik tada gal be nagano
Ruskis Lietuvą apeis,
Kol visa tėvynė mano
Bus pavirtusi kapais.
    Kovoje lietuvis gimė
Ir gyveno amžinai,
Kurį grybštels, tai ne Krymas
Neišgydys nei kalnai. ..
    Kolei dešimtį hektarų
    Koks kolchozas čia prarys,
    Ne tik žvaigždės komisarų,
    Ir kepurė nusiris.
Savo akarmalus raudonus
Sukabinot ant lazdų...
Bet pastaugsite, kai šonus
Išvanosim si vėzdu.
    Liko lankos nešienautės,
    Liko kloniai nearti
Ir gyvenimas sugriautas
Ir nameliai sugriauti.
    Bet nemokam mes raudoti,
    Vyrų ašaros ugnis.
    Lik svaika, brangioji mama,
    Einam keršto alkani.
Ir išėjo narsūs vyrai
Po siūbuojančius javus.
Eglių šakos prasiskyrė
Miškas priglaudė savus.
    Ruskai ieško, sienas verčia,
    Aukštyn kojom kamara.
    Bado kūgius ilga karčia...
    Velnias žino...Nebėra...
O "Bruno" ant kalno tupi
Su primerkta akimi.
- Tie ruskeliai ieško pupų,
Jie, matyti, alkani.
    Ir staiga kad "užpurpėno"
    Po dvi saujas į tenai.
    Liko kartys ir naganai,
    Liko galvos ir skvernai.
Du pabėgę samprotauja:
- Tokio krašto nemačiau,
Kur kiekvienas krūmas šauna,
Jei prieini tik arčiau.

Vakar dešimt nusėrito,
Šiandien vėliai aštuoni.
Tai, girdėt, kiekvieną rytą...
Na, ir kas jie per vieni?
    Taip, staiga, žiūrėk užpuolė,..
    Vagiant dešrą kad užgros!...
    Man ir šautuvas išpuolė,
    Neprakandau ne dešros.
-Mes, žinai, po sutlčius krėtėm...
Kur ten rasi banditus!
Rado žiedą mūsų Petia,
O Ivanas - čebatus.
    Bet staiga kai užtarkavo
    Pro sodelio statinius,
    Patiesė jie galvas savo
    Ir aulus brezentinius.
Och, brediagos, pagalvoki,
Tie lietuviški žalčiai,
Kiek, sakyk, už žiedą tokį
Petią gertų panašiai?
    -Ką čia klausi? -kitas pyksta,
    -Greičiau eikim, dar nutvers.
    Petią baloje prie vikstų,
    Nesirūpink, atsigers.
-Tai, sakai, tiesiog į balą?
Ir Ivanas ten kartu! -
Du "tavorščiai" visą kelią
Baisiai keikė "banditus"
    Grįžę skambina į miestą
    -Liko baloj aštuoni...
    -Greitai mašiną užvesti! -
    Bėga rusai tekini.
Sėda rusai į mašiną,
Trenkia šoferis duris.
Partizanai kasa miną
Naktį plento vidury.
    Mašina uždusus kvarkia
    Seno plento akmenim.
    O mongalai prisimerkę
    Uosto orą su šunim.
Pro prapiautą akių plyšį
Tu, mongole, tiek matai,
Kad šunų liežuviai kyšo,
O su jais ir tu lakstai.

Lakstot, ieškot, uostinėjat,
Kaip šuneliai alkani,
Kol už šuniškas idėjas
Jus nušauna, kaip šunis.
Jus nušauna ir nepykit,
Ir nekeikit Lietuvos:
Kas kartu su bolševikais -
Turi likti be galvos.
Spaudžia šoferis mašiną,
Rusai rėkia "Duok greičiau!"
Partizanas jungia miną:
- Lėkit oru, bus sparčiau!
Lėkit oru su tačankom,
Be kepurių, be žalių,
Mes nenorim - jau užtenka
Jūsų rojaus bolių.
Savo kaulus susirisę
Į mazgelį po kovos
Neškit Stalinui, kaip kyšį
Nuo tarybų Lietuvos.
Ir nunešę pasakykit:
- Štai dar, tėvai, nežinai,
Kaip lietuvių liaudis tiki
Tavo penkmečio planais.
Jei lietuviai savo noru
Prisjungė prie Maskvos,
Tai dėl ko lėkdima oru
Mus nuo žemės Lietuvos?

VIII

Kremliaus tėvas kraipo ūsą:
-Tai žiūrėk, Lietuva!
Kas krepšyj? - Tai čai jau mūsų:
Kelios kojos ir galva.
- Partizanai, tau tėveli,
Siunčia duoklę po kovos.
Čia tačankos du šrūbelai,
O čai - kotas vėliavos.
Pyksta Stalinas: -Neaišku,
Kas ten daros iš tiesų.
Man lietuviai rašė laišką:
"Laimingiausi iš visų!"
Ne lietuviai, tėvai, ką čia...
Tau parašė partija,
O lietuviai rėkė stačiai:
"Ant šakos! Pakarti ją!"

-Ką šneki, pasirašyta!
Ką melmuoji, pagaliau? -
- A, tai mes čionai su žydais
Nusipelnėm... Tik tyliau...
    Žmogų priremiam pas tvorą
    Ir parodome "štiku":
    "Čia rašykis, jei nenori
    Pagyventi tarp meškų!"...
Nesirašo, tai pakratom
Ir į bunkerį tiesiog.
Prokuroras:"Dešimt metų!"
Į vagoną ir važiuok.
    O rinkimai - tikras kapas!
    Nebalsuoja, nors pribaik.
    Rinko žydai ir kacapai,
    Pakalikai ir stribai.
Ar jūs žinot, Kremliaus,dėde,
Kad lietuviai tarp miškų
Už kiekvieno kelmo sėdi,..
Partizanų - du pulku...
    Jei su urna pasirodei,
    Neparneši šipulių.
    Tai ir ėjom, duodu žodį,
    Tik po mylią nuo šilų.
Kai mes nuėjom, -ruskis niurna,-
Tai atėjo jie pas mus.
Susikrovė visas urnas
Į aktyvo vežimus.
    - Po velnių, tai kur aktyvas! -
    Rėkia Stalinas storai.
    -Ką aktyvas! Jis vos gyvas...
    Rėpinėja, kaip varai.
Brač, tėvai, kai užklumpa,
Žmonės žiūri: nėr valdžios!
Iš aktyvo lieka klumpės, -
Susirinki ir važiuok.
    O tų klumpių - pilnas klonis.
    Tu, tėveli, nežinai,
    Nesukrautum į vagoną,
    Jei nuoitum tu tenai.
Bet geriau, žinai, jau neik.
Tūpk į Kremlių ir tupėk:
Partizanai po pušaitėm
Pakabintų ir kabėk.

Kiek ten procentų balsavo...
- Tėvai, šimtas ir penki!...
Pats sugrūdau ranką savo...
Ne lapelio nelenki...
Kai balsavom, neskaičiavom,
Kad nebūtų per mažai.
Nieks nematė, nesugavo,
Matot, ėjome daržais.
Bolševikai ten sutvarkė.
Grįžom. Valsčiuje ramu.
Radijušas rėkia, kvarkai,
Kad balsuoja su džiaugsmu.
Tai matai, tėvuli mano,
Kiek ten džiaugsmi iš itesų.
Jau ir aš nuo partizanų
Du syk "Ronytas" esu.
Jei pasiųsite anapus,
Tai viš viena sužvejos.
Man sugenda"kelnių kvapas,"
Pagalvojus apie juos!
-Kaip kolchozai, ar jau tveria?
"Vadui"rūpesčiai žanduos:
Ar pasėjo nors hektarą?
Kaži, "šiačių" atiduos?
-Kremliaus viešpatie aukščiausias,
Apie"činčių" dar manei!
Kai kolchozo tik paklausei,
Man nutirpo užkulniai...
Buvo toks kolchozas vienas
Už kilometrų kelių,
Bet suėdė žąsys šieną
Ir neliko dėl arklių.
Dairosi arkliai po kraigą,
Niekur šieno nematyt!
Tai paskelbė "bado streiką"
Ir nustipo kitą ryt.
-Tie lietuviai, kaip čebatai!
Reikia duoti avižų!
-Kad į "činčių" tau įkrėtė
Vištas klumpes ir mąišus.
-Gal geriau tada su karvėm! -
Klausia Stalinas žvaliai.
-Jūsų mylista, tos smarvės,
Taip padarė, kaip arkliai...

Matot, mažai pasėjo...
Koks sėjimas be grūdų!
Kiaulės šiaudus supapsėjo,
Žiūri karvės - net graudu!
    Iš graudumo širdis plyšo
    Ir karvutės į kapus.
    Žinot, šiaudų ne ryšio,..
    Karvė - augalas trapus.
Dar su traktorium mėgino
Jas ištempti kažin kur:
Patys žinot, - juk mašinos...
Traukė, traukė ir...pur, pur...
    Nusispiovė ir paliko.
    -Ir gerai - tegu supūs.
    -Na, tenai ir bolševikai...
    Būt atsiuntę nors papus!
Tai, gal būt, geriau su kiaulėm!
Na,sakyk, ko tyli?
-Žviegia jos- nedyuok pasauli,
Nė praeiti negali.
    Visas sienas jos sugriaužė,
    Mėšlą suvertė kulnais
    Ir į laisvę prasigriaužė,
    Nukriuksėjo su šernais.
O kolchoznikai, kad keikia:
-Byra spaliai nuo lubų!
Kad tas Stalinas be laiko
Apsivožtų su grabu!
    Kai įstojom, žadėjo
    Agronomų ir vinių,
    O dabar. matai, pavėjui
    Viskas eina po velnių...
Mano boba apie nosį
Maišo šluotražio galu.
"Ko įstojai? Sužinosi!
Rysi duoną iš pelų!"
    Bus elektra ir kinai,
    Į kolchozą tik "ura!"
    O čia lempai žibalinei
    prasto smirdalo nėra! -
Matot, jūsų prakilnybe,
Tėvai Staline, blogai,
Nes kolchozuos, tartum grybai,
Smarkiai dygsta ubagai.
    Tu nespėsi ne mašinom
    Siūti brezento krepšį.

Kad nudvestum tu, jau žinom,
Bobos duoda ant lišių.
Baik tą savo "kolchožyję",
Jos neėda nei šuva.
Kiaulės griaužiasi per sieną,
Žmonės rėkia:"Velniava!"
O dėl ko kine kaimiečiai
/Pats sedėjau ir mačiau/
Su armoškom veža kviečius?...
Ir gazietoje skaičiau!
-Kremliaus batiuška, tu šituo
Per pamokslus mokinai:
Reikia žmones išmokyti
Taip, kad plotų amžinai.
Taigi, mes juos ir mokinom,
Statinėjom kaip kėdes,
Ir parodėme per kiną
Tavo ūsą ir žvaigždes.
O kai reikia sudaryti
Naudonąsias/gurguoles ,
Mes per naktį iki rytò
Juos vejojamės keliais.
Rusai jau prie to pripratę,
Kaip arabų asilai,
Neša avižas, o patys
Kramto maišą su pelais.
Komanduojame:"Šypsotis!"
Na ir šypsosi saldžiai...
Įsakysim:"giedoti"!
Jie ir gieda, kaip gaidžiai.
Su lietuviais dar sunkoka,
Bet ir juos galų gale,
Po trupùtį jau išmokėm
"Gurguoliuot" su gurguole.
Grūdėm į rankas armošką
Ir plakatų abrūsus,
Prašėm liaudį atsilošti
Ir šypsotis pro ūsus.
Taip "abrozą" švžnčiausią
Vienas neša priešakyj.
"Kaip jį kelti?",kitas klausia:
"Gal pasturgaliu aukštyn?"

Liaudis juokiasi, kvatoja,
Geras momentas...imi,
O tu, viešpatie, galvoji:
"Štai, kaip džiaugias manimi!"
    Štai, tėveli, tau ir dainos,
    Ir gurguolės Lietuvos.
    Naktį liaudis napraeina,
    Nenuplėšus tau galvos.
Nežiūrėki tų plakatų.
Mielas Juožai stalinų,
Kaip jūs žiūrit, kad nematot,
Liaudies klumpių be kulnų?
    Jei kolchozas be rankovės
    Ir su kiaura sėdyne,
    Kas iš to, kad liaudis stoni
    Jus iškėlusi kine.
Kas, Juozuli, iš gurguolių,
Jei važiuojant pakely
Visos ratlankės nupuola
Ir atsigula arklys?
    Liaudis puola arklį kelti,
    Rėkia, mūša su triukšmu.
    Kuinas sako:"Ką aš kaltas
    Apsirgau bolševizmu...
Šėrė šūkiais ir plakatais
Ir kanapiu botagu.
Viduriai visai sugedo-
Net sakyti nesmagu...
    Nutariau sulenkti kinkas,
    Tegu rėkia sau "ura",
    Bet nei man, nei šėiminiukui
    Jau gyvenimo nėra"...
Žmogus arklį dar paglostė
Ir iš pykčio ėmė balt:
"Tu, kurs sėdi Kremliaus soste,
Eik, šetonė. ir prikrak!"
    Nargas. tėvai, smūtmos dienos,
    Genda ratai ir keliai,
    O nuo tavo "kolchozienės"
    Krinta žmonės ir arkliai.-
-Reiškia, mes nusigyvenom...-
Svarsto Stalinas šaltai,
-Penkmečio didžiulį planą
"Būdavosime už tai!"

Priplanuosime mes visko:
Gulbės pieno ir vandens.
Ratų, batų ir "Sosiskų",
Kuwpių, klumpių...Ot gyvens! -
- Liaudis netiki, tėvuli,
Atsivalgė tos varškės.
Mes nusiųskim į mėnulį
Jūsų planą.Gal tikės...-
-Lietuvoj dar pirmą sykį
Mano penkmečio planai
Tai, gal būt, lietuviai tiki-
Klausia Juozas: -Kaip manai? -
Tėvai, mes prie tvarto raktų
Kartą prišliaužėm tyliai
Ir girdėjėm Kučių naktį
Ką kalbėjo gyvuliai.
Mušė dvylika. Kalėdos?
Gera dūšioj ir širdy.
Ir aną laktų atsisėdęs .
Pirmas peašneko gaidys:
"Gerbiamieji tvarto ponai.
Ar jūs žinote, ar ne,
Ką planuotojai raudoni
Paišė penkmečio plane?
Jeigu dėtų po kiaušinį
Visos vištos ir gaidžiai.
Pagal planą penkmetinį
Pusės normos neišeis.
Apskaičiuota ir ištirta.
Kiek nuo Stalino girdėt,
Kad į parą pusketvirto
Kiaušinėlio reiks padėt.
Pasistenkit, vištelės,
Pamėginsiu ir aš pats,
Nes valdžia įmesti gali
Mus į verdančias kruopas".
Čia ir žąsys sugagėno:
"Dievulėliau, kaip sunku:
Užplanavo Kremliaus senis
Tosą plunksnų ir pūkų!"
Kol dejavo kiemo paukščiai,
Kad nupešė visus nuogai,
Marga karvė šieną šniaukštė,
Bemaišydama ragais.

Baigus karvė atsiliepė
Išsižergusi plačiau:
"Tuos planus ir aš po liepa
Prikabintus paskaičiau.
    Kiek ten sviesto, tiek ne molio
    Nėra žemėj...Net baugu!
    Ką čia paišo tie mongabai!
    Ir nuplėšiau su ragu.
Kabo sūriai, kaip karvojai,
O kolchozo pamiškėj
Kojas užvėrtė žalioji ,
- Va, tau sūris ir varškė!"
    "Gal ir traktorius kabina?"
    Susirūpina arklys.
    "Traktorius, žinai, kaimyne,
    Niekam tikęs gyvulys.
Įsirioglina į arimą
Ir neišlipa iš ten.
Tai tada jau arklius ima,-
Eikit, girdi, ištempkit.
    Kas tą traktorių sutvėrė
    Tokiu gyvuliu durnu?
    O portorgas sako:"Bėri,
    Neauprasi... Modernu.
Gyvuliukas, sako, geras-
Niekad kojų neužvers".
"Koks čia geras, vieno aro
Jis per dieną neužars!"
    Šlaunį kasasi bekonas,
    nerimaudamas klane:
    "Ar į tuos planus raudonus
    Jie įtraukė ir mane?"
"Pamatysim kokie kumpiai...
O didumas...Kaip kolmai!
Tu netikrtum, tu per trumpas!"
Karvė aiškina linksmai.
    Pamatytum kiek dešrelių,
    Už rankovę storesnių.
    Stovi kiaulė su paršeliais
    Šimtu dvidešimt spenių.
O jau kulį, kaip mašiną
/Prisikišusi skaičiau/.
Reproduktorium vadina,
Kad tik suktųsi sparčiau. "

Čia ir avinas mekena:
"Nežinau ko nusitverti,
Penki šimtai pagal planą
Man ėriukų reik sutvert.
O nuo būsimo ėriuko
Vilnų vis po du kilo.
Pasakysiu, vyrai, stiuka,
Netesėsiu, negaliu! "
"Ko jūs čia visi lkaip vienas
Aimanuojat, o mane
Nei su vilnom, nei su pienu
Niekas nepiešia plane!"
Visas tvartas atsigrįžta
Egi, žiūri, tai ožka.
"Aš už bloką komunistų,
Man patinka jų tvarka!"
Už mano ir mano vyras,
Amžinatįsį ožys .
Jis stribiteliu ir mirė,
Tai turėtumėt pažint.
Žinot, kartą jis atvyko
Jus kolchozan įrašyt.
Tikras buvo bolševikas
Ir tarybinis ožys.
Na, ir ko jis čia nedarė,
Bet jūs žinote, stribus
Kas nutvėrė, tas ir karia,
O jei bėga, per klubus.
Kai nešiodavo dar klumpes,
Tai nespėdavo daryt.
Matot, lieka, kai užklumpa...
Taip ir tašė jis kasryt.
Būdavo, į kaimą kištels ,
Tai iš anksto jau žinai:
Vienas grįžta apsirišęs,
Dešimt nunešė varnai.
Ir už ką čia juos taip grūda,
Rodos, nieko jis daugiau -
Veža žmones, veža grūdus,
Kad gyventume lengviau.
Jei nuplėšia kartais stogą -
Tai nuo namo ištremtų,..
Na, sakykit, kas čia blogo,
Vis darbeliai nekaltų.

Gyvuliai kalbėti baigia
Ir užsnūdo pamažu.
"Po maskovsku" nusikėikia,
Mes nuslinkome daržu.
Ką kalbėti apie žmones,
Jei taip šneka gyvuliai!
Kremliaus tėve, būk malonus
Ir mane iš ten atleisk".
-Ką gi tu čia sugalvojai?
Kaip be jūsų ten gyvens?
Nes be čekos Lietuvoje
Kaip karosai be vandens!
Jei nebūtų MVD-istų,
Aš nespėčiau dirbt grabų:
Visos galvos komuniatų
Nusiristų nuo stribų.
Tu n e pirmas parzyliuojai
Su "Pagedusiu kvapu",
Bet gi reikia kurti "rojų",
Nors mus karia ant stulpų.
Jūs nupirkit ten stribokų,-
Dėstė Stalinas storai,
- Po septynis šimtus mėkų!
Gal, sakysi, negerai?
Jeigu geras bus "judošius",
Tai pridėsiu dar daugiau !
O dabar gali sau drožti,
Savo"išmintį" baigiu...
Galit Lietuvą į šachtas
Vežti sąžine ramia.
Arba vietoje - į kaktą
Ir pakišti po žeme.
Aš už kraują jus nebarsiu,
Patikėkite draugai,
Ir medalį dar užkarsiu,
Jeigu vesit neblogai...
Ir nuo krėslo atsikėlė
Tėvas sunkai, kaip lokys:
-Na, lik sveikas, Vaniuškėle,
Ir laikykis...Še, penkis...

III

Atsiveikinęs sugrįžo
Bolševikas iš Maskvos
Ir išvėžti pasiryžo
Visą liaudį Lietuvos.

Tuoj į mitingus subrukę:
"Vyrai, klausimas svarbus -
Po septynis šimtus "štuka"
Kremlius superka stribus!
    Proklamacijos prie namo
    Rašo:"Perkam pigiau:
    Stribui švino šimtą gramų,
    Jei vyresnis, dar daugiau!"
"Stokit,vyrai, " šaukia rusa,-
"Darbas lengvas ir kilnus:
Žmones krausime į rūsį,
O iš ten į vagonus.
    Padarysim kur kratą -
    Ir politikos vardu
    Bus dešrelių ir čebatų,
    Laidrodėlių ir žiedų ".
Proklamacija kartoja:
"Mes pakarsim stribus
Taip, kad Stalinas jų kojų
Ne galvų "neprižūrūbos"!
    "Stokit, vyrai, algos geros,
    Kas įstos - nesigailės!"
    Susigundė trys vertelgos
    Su kepurėm ant šalies.
Vienas - "vištų čempionas",
Su žvaigždynu kaktoje.
Būt užduobę kartą žmonės,
Kai įstrigo tvoroje.
    Antras - "bakas samagono",
    Su nudribusiais skvernais.
    Kol neišlaka bidono,
    Neatsigeria pilnai.
-Trečias - "patinas mušeikų",
 Kreivu žadu, be ausies.
Ar nešaunūs vyrai taikos
Į stribitelius įsėst!
    Štai pirmieji mūsų herojai,
    Na, vyručiai, kas daugiau?
    Ir, per petį jiems paplojęs,
    Rusas jaučiasi smagiau.
"Na, vyrukai , brangiai moku -
Kas gi duotų jums daugiau!
Šitiek šimtų už striboką...
Pagalvokit...Aš baigiau".

Bet daugiau neatsirado
Tokių vyrų"prakilnių"
Kurie eitų ginti bado
Ir pakrautų traukinių.
"Kas nenori, tas į "sklepą",
Tegu sėdi, kol supūs,
O mes rasime "kacapų"
Ir padauginsim stribus."
Iš tikrųjų, kai "burliokai"
Sužinojo, tai visi:
"Po septynis šimtus moka!
Vyrai,bėkim basi!"
Stovi valščiuos"stribinyčios"
Su apvemtais pamatais.
Ten "katiušos" kaip telyčios,
Naktį bliauna su girtais.
Naktį staugia, o prašvitus
Verčia kuparus žmonių,
Ieško stalčiuose "banditų"
Ir prižarsto šovinių.
Kitą dieną patys renka,
Kaip įrodymus baisius.
Sur ištom galvom ir rankom
Grūda žmones į rūsius.
Mus, kaip žvėris, šaudo, veža.
Daužo Azija girta.
Tokio žaltiško šantažo
Dar nematė mus tauta.
O spaudoj - gerovė kyla...
Mūsų miestai, fabrikai...
Pasiklausius, kraujas svyla,
Žodžiai staugia. kaip vilkai.

X

Sėdi menas ir kultūra,
O už durų MVD:
Pro "vilkelį" pasižiūri,
Apsižaižo, kaip katė.
"Neišleisim iš daboklės",
Rėkia Ždanovas baisusis,
"Kol nupiešite, kaip duoklę,
Tėvo Stalino ūsus."
Su šimpanze už parankės
"Žodžio laisvės šalyje"
Ilgai vaikščiojo Zoščanko
Ir kalbėjosi su ja.

"Kur tik žiūri, ten raudona,
Net puodeliai su kava..."
Įsipyko ir bezdžionėi
Šita plytinė spalva.
"Man, žinai, jau skauda galva,
Mielas pone, aš einu.
Nuo tos laisvės vienaspalvės
Ir ūsotų stalinų.
Kur sustosi, viskas varva.
Raudonuoja, kaip krauju...
Eisiu aš į savo narvą
Ir sėdėsiu, tuščia jų.
Jeiğu šitokia jų laisvė,
Tegu griebia juos velniai"...
Čiupt ją Ždanovas už "peisų":
Ką, bezdžione, sumanei?"
Tuoj su pikėmis sūdūrė
Ir nuvarė takeliu...
Sėdi menas ir kultūra,
Ir bezdžionė šalia jų.
Tegu sėdi, kas tai matė...
Net prieš partiją burbėt...
Dar gerai, kad nepastatė
Tą bezdžionę prie duobės.
Serga ir literatūra
Su raudonu chalatu.
Senę partija prižiūri
Vaikštinėdama ratu.
Tartum ragana paniurus,
Verda partija žoles
Ir garuos literatūrai
Vapsi Markso "maldoles".
Žydo poteriai negelbės
Ir žolelės nepadės:
Vysta lyrika, kaip palmė,
Ten, kur žmonės be širdies.
O prie lovos butelliukai
Su marksizmo skiedalais,
Jei ligonei oro trūks,
Tai marksizmo jai įleis.
Gėnasi literatūra.
Šaukia partijai:"Gana!
Niekas meno nesukūrė
Su"ma rksižmo" ricina.!"

Šituos "vaistus" raudonus"
Jūs įpilkit į plyšius,
Kad išdvesyų tarakonai
Pas kolchozo valstiečius.
Kiek šlovės! Tik pagalvokit,
Kad per "Tiesą" koks piemuo
Parašys:"Nėra prūsokų".
Kyla partijos vaidmuo!
Partija visviena gydo
Ir galvoja, kad pagys.
Susišaukia iš "Glavlito"
Žydų dvidešimt penkis.
Izraelis menui šneka,
Kaip rašyti, ką daryti.
O kūryba nuo česnakų
Prašo langus atdaryt.
"Saulė keliasi iš miško"...
Šita stofa negera:
Jeigu kiltų tai nupiškins,
Nes "banditų" ten yra.
"Linija" neišlaikyta.
Nėra "klasinės kovos"
Reikia aiškai parašyti:
"Saulė kyla iš Maskvos"
Dargi partija pramato
Sudaryti arteles,
Naujus tomus literatams
Sukabint, kaip dešreles.
Reik eilėraščio, - užėjęs,-
Kaip čebatą užsakai.
Na, ir kala tau "rašėjas"-
Net kilnojai plaukai.
Tu romaną pagal planą -
Mūsų išmeras žinai...
Tu sonetą, kaip chalatą,
Tik raudoną būtinai.
O novelių, kaip sukmelių...
Tik tu siųsi, supratai:
Kad nebūt tokio skandalo:
Kerta partija pati.
Izraelis tegu šneka,
Tegu griebias už barzdos,
Bet kūrybos su česnakais,
Nepagydys niekados.

Kyšo nosis, kaip kurpaliai
Už redakcijos stalų.
Verda muilą izraeliai
Iš "lygybės? burbulų.
    Marksas rašė "Kapitalą"
    Žydai piešė jam žvaigždes.
    Ir kiekvienas rublį kala
    Ant redakcijos kedės.
Parašytĭ "Kapitalą"
Tai dar nieko apsukraus,
Bet kas kitą iš to melo
Kapitalą susikraut.
    Spandoj žydas. kine žydas.
    Turgui žydas su žyde...
    Vaikšti žmogus. lyg paklydęs
    Kokiam žydiškam sode.
Kurkit "meiškės" Palestiną
Iš tarybų Lietuvos,
Bet ateis dar jums "meštines" -
Nes neš jus velnias už Maskvos!

P a b a i g a

    Daugel Stalinas norėjo
    Daug apžiojo, bet nekąs...
    Senio dantys išdirėjo, -
    Kiek apžiojo, nenukąs.
Rijo Hitleris pasaulį
Ryja Stalinas kaip gal,
Bet užkliūvo vilkui kaulas
Nei į priekį, nei atgal.
    Bus ir tau. godus teveli,
    Kaip tam vilkui, paklausyk,
    Kai "atominių kukulių"
    Tu užrysi vieną syk.
Kaip pradės jie sproginėti,
Tavo įpartijos biūre -
Bus per šlapia tau sedėti
Po maršalo kepure.
    Nepadės nei karabinai,
    Kai žydeliai viąną ryt.
    Lyg iš rojaus herubinai,
    Be sparnelių ims skraidyt.
Lekia Berija pro langą,
Kaganovič iš paskos...
Tiesiu taikymu į Dangų,
Bet užkliuvo už šakos.

Dairos Rusija be žydų:
" Kas gi Marksą atkalbės?
Visa partija nuskrido
Į komunos aukštybes."
Ką darysim, Džiugašvili,
Kai po nosim bombą - bubt?
Pasijusi:Kremlius kyla
Ir neranda kur nutūpt.
O kolchoznikai su kuolais
Tave vejasi tolyn,
Į Pabaltiją tu puoli,
Bet nutūpti negali.
Stovi latvis. stovi estas,
Ir lietuvis su kirviu,
Nepatarčiau nusilaisti:
Liūdnas būtų "intervių."
Tuoj pradėtų tave "šloviat"
Kas kačerga. kas ranka,
Nes, matai, lekia gerovė,
Tokia bus ir padėka.
Kerdžius suka tau kilpą į pančius,
Žąsis rėkia ant rugienosų
O jau bobos su rožančiais
Kaip "antcikristų" žegnos.
Visą žemę saugos žmonės
Dievas ginsis angelais.
Ir neaišku, gal šetonas
Ne į peklą neįleis.
Nežinau. kur. tėvai, dingsi.
Kur perėsi partiečius.
Tik žinau, - būs žemėj linksma,
Kraujo ašaros nudžiūs.
Iš vergijos prisikėlus,
Iškankinta. bet laisva,
Bus lyg tyras gintarėlis
Mūsų žemė - Lietuva.

.....

Pietų Lietuva

V I V O S P L A N G O
(Gyvuosius apverkiu)

Per bedugnes ir kalnus
Jūs žengiat, kaip gigantai.
Išnardote marias
Ir kylat į padangę
Ir spiaudote ugnim,
Ir vemiate biera,
Ir Dievo žemėj jums nėra.
G y v i e j i,
Vieni kaip viešpačiai,
Kiti vergai,
Visi rūstaus likimo sūnūs,
Keršiu patvinusi dvasia
Ir Kaino žemklas kaktoje
Ir ta pati klaiki dalia, -
Kentėt apgaulėj ir melo
Ir žūt, keikiant žydra dangų
V I V O S P L A N G O.

Rūsčių dienų keršting sūnūs,
Ne palaimos herojai,
Visais keliais, visoms kryptims,
Su prievartos juoda mintim
Jūs žengiat nuožmūs ir pikti,
Likimo bausmei pasmerkti.
Kur krenta jūs šešėlis,
Ten džiūsta skaidrios gėlės.
Po švinine jūs koja
Kantrus akmuo vaitoja.
Nuo jūs durnų nuodingo kvapo
Vaiduokliai keliasi iš kapo.
Klaikiam šios žemės pragare
Jūs dygstat sėkla nemaria
Ir žydit apgaulės žiedais,
Ir nokstat dvokiančiais nuodais.
Tvanko to melo ir žabangų
V I V O S P L A N G O.

Jūs žengiate į sostus
Ir minate altorius.
Nuo jūs įsakymo sugriuvo
Ir nuodėmės, ir doros.
Kariūnos niekšų daliai,
O dulkėse karaliai.
Ir tribunuoluos išdidžiai
Teisiuosius smerkia žmogžudžiai.
Ir sūnūs nebsverkia.
Jai motina mirti pasmerkia.
Nereikalinga ir tuščia.
Žmogaus paniekinta kančia.
Ir vakaruos užgesus saulei
Vien piktas mel as ir apgaulė.
Pakalnėj žiežirbos sumirgo ,
Praskrido raitelis ant širgo, -
Ir dalgis sutemoj sužvango -
V I V O S P L A N G O :

Žėruoja plačios aikštės,
Liepsnoja kaitrūs laužai.
Suplėdo pilkos minios
Jums garbę atiduoti.
V e l d o v a i ,
J au aukurus sukrovė ,
Žyniai jums gieda šlovę
Ir gatvių dulkėse sukniubę
Jums maldą vapa skubią.
I r vergiškoj ekstazėj žada
Bučiuoti jūsų padą.
Ir džiūgauja tironai
Ir budelių gauja.
I r žemė žėri jau raudonai
Kraujuose ir ugnyje .
Ir švenčia piūtį pabaigtuvių
Rina vergų ir paleistuvų.
Naktovidžio laukinaim tango
V I V O S P L A N G O .

Ir mes, ir mes, kur kenčiame,
Pilkieji milijonai.
A didmiestyj, ar kaime:
Vieni vergovėj užguiti,
Maištingam liūdesy kiti
Sukniubę.
O iš rasotų rūsių
(.....)
Per naktį juodą, nykią
Pablūdęs kažkas klykia.
Kažkas likimą keikia,
Kažkam numirti reikia.
Bedugnės skausmo sielvartingo
Gyvenimas, kaip lašas dingo.
Už geležim apkalto lango
V I V O S P L A N G O .

POEMA APIE STALINĄ
(Pagal S. Nėries ikvėpimą)

Mūsų mieloj Lietuvoj
Stalins rojų sugalvojo,
Pasiskaitęs raštų tomą
Apie Ievą ir Adomą.
Ką jie valgė, ką jie gėrė,
Kokią tvarką rojui tvėrė,
Kiek jie turtų ten turėjo,
Kokius rūbus jie devėjo,
Kaip po sodą vaikštinėjo
Obuoliuką skint norėjo.
Ir pradėjo "tautų vadas"
Kurti rojuškas dekadas.
Visa žemė Lietuvos,
Tuoj priskyrė prie Maskvos.